

Sygn. akt: IV U 1270/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2022 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Chlipała - Koziół

Protokolant: Grzegorz Łado

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2022 r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania wnioskodawczyni **A. D.**

w związku z niewydaniem przez organ rentowy (...) **Oddział we W.** decyzji w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego za okres od dnia 6.09.2012 r. do 4.02.2013 r., do czego organ rentowy był zobowiązany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 25.06.2020 r. (sygn. akt VIII Ua 52/19)

o zasiłek chorobowy

I. zobowiązuje organ rentowy (...) **Oddział we W.** do wydania w terminie 30 dni od uprawomocnienia się niniejszego wyroku decyzji w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego za okres od dnia 6.09.2012 r. do 4.02.2013 r., dla wnioskodawczyni **A. D.**, do czego organ rentowy był zobowiązany wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 25.06.2020 r. (sygn. akt VIII Ua 52/19), przy czym stwierdza, że niewydanie decyzji przez organ rentowy nastąpiło z rażącym naruszeniem prawa;

II. orzeka, że koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 grudnia 2015 r. znak (...) organ rentowy odmówił wnioskodawczyni **A. D.** prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 06.09.2012 r. do dnia 04.02.2013 r. od podstawy wymiaru zasiłku w wysokości 14.928,17 zł wykazanej na druku ZUS Z-3 z dnia 13 listopada 2012 r. i przyznała jej prawo do przedmiotowego świadczenia za okres od dnia 06.09.2012 r. do dnia 31.12.2012 r. od podstawy wymiaru zasiłku w wysokości 1.294,35 zł brutto, a za okres od dnia 01.01.2013 r. do dnia 04.02.2013 r. od podstawy wymiaru zasiłku w wysokości 1.380,64 zł.

W dniu 8 lipca 2020 r. ubezpieczona wniosła odwołanie od decyzji ZUS z dnia 23 grudnia 2015 r. znak (...), powołując się na wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 25 czerwca 2020 r., sygn. akt VIII Ua 52/19.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy **Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.** wniósł o odrzucenie odwołania, albowiem sprawa o to samo między tymi samymi stronami została już prawomocnie osądzona.

Postanowieniem z dnia 14.09.2020 r. (sygn. akt IV U 484/20) Sąd odrzucił odwołanie powódki (k. 17).

W uzasadnieniu wskazał, że odwołanie od decyzji z dnia 23.12.2015 r. zostało już rozpoznane, zaś po wznowieniu postępowania ZUS wyda nową decyzję, od której ubezpieczonej będzie służyło odwołanie.

Postanowieniem z dnia 23.04.2021 r. (sygn. akt VIII Uz 21/20) Sąd Okręgowy we Wrocławiu uchylił postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 14.09.2020 r. (k. 38)

W zażaleniu z dnia 17.11.2020 r. (k. 33), w piśmie procesowym z dnia 8.03.2022 r. oraz na rozprawie w dniu 21.04.2022 r. odwołująca się podniosła, że wskazuje w odwołaniu decyzję z 23.12.2015 r., albowiem to jedyny numer decyzji w tej sprawie, jaki zna. ZUS nie wydał żadnej decyzji w konsekwencji wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 25.06.2020 r., sygn. akt VIII Ua 52/19, nie wznowił postępowania i nie wydał w tym zakresie nowej decyzji, do czego był zobowiązany, i od której skarżącej przysługuje odwołanie. Ubezpieczona wniosła o nakazanie ZUS wydania decyzji.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia:

Decyzją z dnia 23 grudnia 2015 r. znak (...) organ rentowy odmówił wnioskodawczyni A. D. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 06.09.2012 r. do dnia 04.02.2013 r. od podstawy wymiaru zasiłku w wysokości 14.928,17 zł wykazanej na druku ZUS Z-3 z dnia 13 listopada 2012 r. i przyznała jej prawo do przedmiotowego świadczenia za okres od dnia 06.09.2012 r. do dnia 31.12.2012 r. od podstawy wymiaru zasiłku w wysokości 1.294,35 zł brutto, a za okres od dnia 01.01.2013 r. do dnia 04.02.2013 r. od podstawy wymiaru zasiłku w wysokości 1.380,64 zł.

W dniu 22 grudnia 2016 r. wnioskodawczyni wniosła odwołanie od ww. decyzji do tut. Sądu, żądając jej uchylenia. W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, iż nie sposób zgodzić się z przedmiotową decyzją. Wypłata świadczenia przez organ rentowy od podstawy wymiaru w kwocie 1.294,35 zł i następnie 1.380,64 zł nie posiada żadnych podstaw faktycznych ani prawnych. Wskazała, że jako podstawę wymiaru zasiłku chorobowego zadeklarowała ona kwotę 14.928,17 zł. Ponadto w ramach wypłacania wcześniejszych świadczeń należnych wnioskodawczyni strona pozwana przyjęła jako podstawę wymiaru kwotę 14.928,17 zł i nie była ona przez nią kwestionowana. (Sprawa została zarejestrowana w tut. Sądzie pod sygn. akt IV U 52/17).

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2017 r. (sygn. akt IV U 52/17) tut. Sąd odrzucił odwołanie wnioskodawczyni, z tym uzasadnieniem, że zgodnie z art. 477⁹ §1 k.p.c. odwołanie od decyzji organu rentowego wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ, w terminie miesiąca od doręczenia odpisu decyzji. Ponadto w uzasadnieniu postanowienia Sąd stwierdził, że wnioskodawczyni w odwołaniu od przedmiotowej decyzji złożonym w dniu 22 grudnia 2016 r. nie podała żadnej okoliczności, która uniemożliwiła jej wniesienie środka odwoławczego w terminie. Organ rentowy dwukrotnie wysyłał wnioskodawczyni decyzję z dnia 23 grudnia 2015 r. na podany przez nią adres do korespondencji i pomimo dwukrotnych awiz nie została ona odebrana.

W dniu 20 marca 2017 r. ubezpieczona wniosła zażalenie od w/w postanowienia o odrzuceniu odwołania, wskazując, iż nigdy nie otrzymała skutecznie oraz prawidłowo przesyłki zawierającej decyzję z dnia 23 grudnia 2015 r.

Postanowieniem z dnia 22 czerwca 2017 r. (sygn. akt VIII Uz 11/17) Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił zażalenie wnioskodawczyni od postanowienia tut. Sądu z dnia 10 lutego 2017 r. (sygn. akt IV U 52/17).

W dniu 23 lutego 2017 r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o wznowienie postępowania w sprawie dot. ustalenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego za okres od dnia 06.09.2012 r. do dnia 04.02.2013 r., co było przedmiotem decyzji strony pozwanej z dnia 23 grudnia 2015 r. znak: (...).

Decyzją z dnia 24 marca 2017 r. znak: (...) organ rentowy odmówiła wnioskodawczyni wznowienia postępowania w sprawie ustalenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego za okres od dnia 06.09.2012 r. do dnia 04.02.2013 r., uzasadniając ją tym, że decyzja z dnia 23 grudnia 2015 r. znak: (...), była do niej wysyłana w dniu 30 grudnia 2015 r. i ponownie w dniu 23 lutego 2016 r. na jej adres domowy podany w aktach sprawy. Przesyłka została uznana za doręczoną w trybie art. 44 § 4 k.p.a.

W dniu 9 maja 2017 r. ubezpieczona wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 24 marca 2017r. znak: (...) odmawiającej wznowienia postępowania w sprawie ustalenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego za okres od 06.09.2012 r. do 04.02.2013 r. (Sprawa została zarejestrowana w tut. Sądzie pod sygn. akt IV U 288/17).

Wyrokiem z dnia 25 lutego 2019 r. (sygn. akt IV U 288/17) tut. Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonej od decyzji ZUS z dnia 24 marca 2017 r. znak: (...) uznając iż nie było podstaw do wznowienia postępowania.

W dniu 25 kwietnia 2019 r. ubezpieczona wniosła apelację od wyroku tut. Sądu z 25 lutego 2019 r. (Sygn. akt IV U 288/17), wskazując, iż nigdy nie otrzymała skutecznie oraz prawidłowo przesyłki zawierającej decyzję z dnia 23 grudnia 2015 r. znak (...)

Wyrokiem z 25 czerwca 2020 r. (sygn. akt VIII Ua 52/19) Sąd Okręgowy we Wrocławiu zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 24 marca 2017 r. nr (...) w ten sposób, że nakazał organowi rentowemu wznowić postępowanie w sprawie ustalenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego za okres od 06.09.2012 r. do 04.02.2013 r.

W dniu 8 lipca 2020 r. ubezpieczona wniosła odwołanie od decyzji ZUS z dnia 23 grudnia 2015 r. znak (...), powołując się na wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 25 czerwca 2020 r., sygn. akt VIII Ua 52/19. (Sprawa została zarejestrowana w tut. Sądzie pod sygn. akt IV U 1270/21).

Po wyroku Sądu Okręgowego z 25.06.2020 r. (...) nie wydał żadnej decyzji w sprawie.

Dowód: okoliczności bezsporne, a nadto:

dokumenty zgromadzone w aktach sprawy

dokumenty zgromadzone w aktach sprawy IV U 288/17 (załącznik)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie było uzasadnione.

W niniejszej sprawie, pomimo zatytułowania odwołania odwołaniem „od decyzji z 23.12.2015 r.”, wnioskodawczyni A. D. domagała się wydania i doręczenia jej przez ZUS decyzji stanowiącej wykonanie wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25.06.2020 r. Stanowisko wnioskodawczyni wynika zarówno z uzasadnienia odwołania, jak i z treści zażalenia z dnia 17.11.2020 r. (k. 33), jak również ze złożonego w odpowiedzi na pytanie Sądu pisma procesowego z dnia 8.03.2022 r. Stanowisko to zostało również potwierdzone na rozprawie w dniu 21.04.2022 r.

Zgodnie z art. 477¹⁴ § 3 zd. pierwsze k.p.c., jeżeli odwołanie wniesiono w związku z niewydaniem decyzji przez organ rentowy lub niewydaniem orzeczenia przez wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności, sąd w razie uwzględnienia odwołania zobowiązuje organ lub zespół do wydania decyzji lub orzeczenia w określonym terminie, zawiadamiając o tym organ nadrzędny, albo orzeka co do istoty sprawy. Jednocześnie sąd stwierdza, czy niewydanie decyzji przez organ rentowy nastąpiło z rażącym naruszeniem prawa.

Jak wynika z materiału dowodowego niniejszej sprawy, decyzja ZUS z dnia 23 grudnia 2015 r. dotyczy odmowy wnioskodawczyni A. D. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 06.09.2012 r. do dnia 04.02.2013 r. od podstawy wymiaru zasiłku w wysokości 14.928,17 zł wykazanej na druku ZUS Z-3 z dnia 13 listopada 2012 r. i przyznała jej prawo do przedmiotowego świadczenia za okres od dnia 06.09.2012 r. do dnia 31.12.2012 r. od podstawy wymiaru zasiłku w wysokości 1.294,35 zł brutto, a za okres od dnia 01.01.2013 r. do dnia 04.02.2013 r. od podstawy wymiaru zasiłku w wysokości 1.380,64 zł. Odwołanie wnioskodawczyni od decyzji zostało prawomocnie oddalone.

Jednakże w dniu 9 maja 2017 r. ubezpieczona wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 24 marca 2017 r. znak: (...) odmawiającej wznowienia postępowania w sprawie ustalenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego za okres od 06.09.2012 r. do 04.02.2013 r. Wyrokiem z dnia 25 lutego 2019 r. (sygn. akt IV U 288/17) tut. Sąd oddalił odwołanie ubezpieczonej od decyzji ZUS z dnia 24 marca 2017 r. znak: (...) uznając iż nie było podstaw do wznowienia postępowania, jednakże w wyniku apelacji ubezpieczonej, wyrokiem z 25 czerwca 2020 r. (sygn. akt VIII Ua 52/19) Sąd Okręgowy we Wrocławiu zmienił zaskarżony wyrok i poprzedzając go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

Oddział we W. z dnia 24 marca 2017 r. nr (...) w ten sposób, że nakazał organowi rentowemu wznowić postępowanie w sprawie ustalenia podstawy wymiaru zasiłku chorobowego za okres od 06.09.2012 r. do 04.02.2013 r.

Jak wynika ze stanowiska ZUS, pomimo wydania wyroku nakazującego ZUS wznowienie postępowania, ZUS nie wydał w sprawie żadnej nowej decyzji. Wskazał, że aktualna pozostaje prawomocna decyzja z dnia 18.10.2017 r. nr (...), a także decyzja z dnia 23.12.2015 r. oraz prostująca ją w zakresie okresu przysługującego zasiłku decyzja z dnia 23.12.2015 r.

W ocenie Sądu stanowisko ZUS jest nieuzasadnione. W sytuacji wydania w czerwcu 2020 r. wyroku nakazującego ZUS wznowienie postępowania, powoływanie się przez organ na aktualność decyzji z lat 2015 i 2017 nie jest prawidłowe. Przyczyną nakazania wznowienia postępowania było ustalenie przez Sąd Okręgowy, że decyzja z dnia 23.12.2015 r. nie została skutecznie doręczona wnioskodawczyni A. D., że nie ponosi ona winy w tym, iż nie brała udziału w postępowaniu przed organem rentowym, i może skutecznie dochodzić wznowienia postępowania.

Organ rentowy nie może zatem jednocześnie powoływać się na prawomocność decyzji z dnia 23.12.2015 r. i domagać odrzucenia odwołania jako wniesionego po raz drugi od tej samej decyzji, a jednocześnie wskazywać, że pomimo nakazania wznowienia postępowania prawomocnym wyrokiem Sądu żadnej decyzji po tym wyroku nie wydał, albowiem decyzja z 23.12.2015 r. nadal jest w mocy.

Jeśli nawet po wydaniu decyzji z 23.12.2015 r. nastąpiły zdarzenia, przez które stanowisko organu w przedmiocie objętym decyzją pozostaje niezmiennie (w szczególności wydanie decyzji z 2017r ., na którą powołuje się organ), to w sytuacji nakazania wznowienia postępowania przez Sad, wznowienie to musi być zakończone wydaniem decyzji, od której wnioskodawczyni będzie przysługiwało nowe odwołanie.

Zaniechanie działania przez ZUS skutkowało w ocenie Sądu Rejonowego rażącym naruszeniem prawa, wnioskodawczyni nie mogła bowiem skutecznie odwołać się od decyzji z 23.12.2015 r., która - jak stwierdził Sąd Okręgowy - nie została jej prawidłowo doręczona, ani od żadnej innej decyzji w tym przedmiocie, żadna inna decyzja nie została bowiem wydana. Organ rentowy nie wykonał wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 25.06.2020 r., zaś wnioskodawczyni została pozbawiona ochrony prawnej.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.